

DAMON HA HERIET

Chanson moral

Voar ton : *Ton humeur est, Catherine...*

Tud yaouank tener a galon
Me propos d'ech vit model
Daou den, Heriet ha Damon,
Da veza fur ha fidel;
Gar ho zourmancho in trec'het.
Dre o vertu, ho c'houraj;
Erfin, da veza unisset.
A deus bet an avantaj.

Heriet, sûr, a disquenue
Deus eur baron renommet;
Ha Damon, oa, deus eul ligne
Ivo ancien meurbet;
Ar plac'h oa yaouanc ha caer,
Ar potr a oa evel moulet;
Ho daou oant eur melezour scler
Deus ar guir amourouset.

A denerediguez carguet
Damon eur zul, d'ar mintin,
Gouze beza devot cleyet
Oufen eur c'hapucin,
A n'emp rent en ty ar baron,
Poli bras, lenn a douster,
A lavar : « Me a zo Damon »
Ma recevit vit map caer.

— Evidoc'h den braou ha galant,
Ma merc'h na vo birviken;
Dreg eur c'hrill an Oll buissant
A vo he fried hepquen.
Ma meubl a priçussa,
Hac aour bars an abondans!
N'ho possedo den er bed-ma
Met ma map en assurans.

— Ah ! miret ho pinvidiguez
Lac oupen ho ténsoniou,
Na breiantant cavet james
Nep lod aneze outro;
Ma peus aour, me meus ive
Sulfis, herve ma souhet;
Eus ho traou holl na fell din-me,
Met possedi Heriet.

Ar baron coz hac impoli
A dec'h 'neur c'hija he benn,
Hanval euz eun tad meurbet cri
A tro prest deza he queir;
Hac en no harlec'h a treinas
D'eur gouënt pel ac'hane
Ar plac'h nep cavet fot bisceas
N'emet he fidelice.

© trista separation
Vit amouroujen tener!
Tourmentet bras eo he c'halon
En pep lec'h en pep amzer;
Caër a neus Damon bale
Varlec'h he zouc' Heriet.
En nep leçon na oa doare
D'ar plac' lech ma zeo curet.

Mez ar vam superiores
A dalc'h d'he distrei a grenn;
Parlant a re dezin hep cess,
Deus an habit, a reglen:
« Quemerit ar voil promptamant, »
Ornit he pisaj ganti;
An elez dreist ar firmamant
Neuse gano meulodi.

— Ah ! Itron superiores.
Destumet ho badennou;
N'allant quet dre zempladurez
Cousesan dindan ho lancou:
Da eur chans muioc'h evurus
Doue a neus ma galvet,
Da Damon, mignon vertuzuz,
Me vezo fidel bepret.

Deus an Allemagn eo'h erru
Gant ar baron eur lizer?
Evit annons deza, dious-tu,
A zeo maro e vap quer,
Pehini, evit guir on bet
Courajus bras er gombat;
Mes er fin oa bet discaret,
Hag a rencas seuil e voad.

Ar baron pa lenn al lizer,
Ne cess da houelan;
D'he val a seuil dacro tener
Balameur d'he varo cri.
« Me a moa miret emeza,
Evidout cals a vadou;
Heriet zo venget brema,
Dre buissans an Envou. »

An deiz varlec'h a parias
Vit gouelet d'ar gruënt.
« Ma merc'h me meus disesper bras
Me fell din coll ma squient!
Doue a deu d'am panissa
Deus ma re a grucide;
Evidout elec'h coll bren a
Vo ma mrec'h muia caret. »

— Ma zad, peira a'hoare
Ma zoo'h quoment chagrinet?
— Da vreur na man quen en bue
O combat ti eo lazet;
En Allemagn o rei zouten
D'ar roue leun a gouraj;
Ha d'am c'honsoli, na chem den
Nemet to... pas d'avantaj.

— Er moment ma, ma zadie quez,
Me ho ped da arretin
An objet deus ma c'harantez
Bremen ma accorfet din.
— He vuez, abaoe pell amzer
Ma merc'h a neuvez collet
En Itali, a leverer,
Er plac' Castella hanvet.

O chans leun deus a grueldet!
Ah! ma mignon zo maro,
He vuez a zo tremenet,
Me neus quet fin d'am deizo!
Destinadurez rignouras,
Har c'hos tad cri ha barbar,
Ho calon neubeut truezus
Evit biquen ho separ.

Adieu! ma zad paour eta,
Adieu ma mignoneset,
Me finisso er gouent ma.
Ma devojo da donnet
Oll blavejo trist ma bue,
Dindan habit eur seureze.
Vo laquet do bedi Doue
Da bardonna d'am zad quez.

Ah! Itron superiores,
Eun habit promp ma ho ped,
Rac eun desir zantel am press
Da veran deuz ho deaved;
Troc'hit buan ma bleo melen,
Pere moa quement soignet,
Hep conservi eur seoulin hepquen;
Ma c'harantez zo collet.

Adieu-ta ma muian curet!
Evit ar vec'h divezan,
Pa sonjan ennoud, ven mantret
Da boan zo collet breman;
Adieu eta ma c'halonnie,
Hanval ouz an durzanet,
Goude ma vezia maro aic,
Me vezo c'hoas dit fidel.

Heriet efa ze novie :
D'unn bras e ze meurbet
Penos ve dindar eu silie
Coachet quemet a c'henet.
He zad a neveys bolonet
D'he lemel deus ar gouent,
Mez maro eo e c'harante :
Eun ze birviquen na zent.

Mez eun de hepquon justanant,
Aroc e profession,
Quas dre eur burzud patant,
C'evit gant attention :
Ebars en pep lec'h na gomzer
Met deus eur c'haptif prenet,
A galite yaouanc ha caer
Deus an Turki retornet.

En pevar c'horn quer na glever
Comz met deus an esclav coant ;
An oll a den d'he diguemer,
Ha gante peb a bresant ;
Ha memet an itronezet.
Meurbet tener dre natur
A sauil daero pa deuz clevet
Kappori he avantur :

Beto ar superiores
A neus desir d'hen guslet ;
En eur momet pep leanca
D'ar parlouer a direl.
Pervuia chome Heriet
Ebarz eur gambr a goste,
Mez dre eur monamant secret.
Hi ze n'em tentative.

« Captif brae contet-hu din-me.
Eme ar vam leanez,
Petra den d'oc'h accabli,
Rac me meus ouzoc'h truez.
— M'ho ped, itron, ma excuset.
N'oullan quet presentamant.
A ve ma c'hano disaleriet ;
Me zo digentil yaouanc.

A greis ma c'halon me garie,
Eur plac'h yaouanc a wravoan ;
Hi he unan, deus he c'hoste,
Am c'here sur a gredan ;
Drouc contant eo e zad cruel ;
Coilet neus ma c'harante :
Arlevet neus ma douz fidel.
Eun devez deus ar beurro.

En pez anderet a zeo coachet,
Leverit tad rigourus
Epad seiz vicia meus-hi clasquet
En mli plas danjerus ;
Partout na ran nemet bale ;
Clasq a ran hep esperans
Ar feumeulen die eun de
Laquat fin d'am oll souffrans.

Eur c'horser coz am quemeras
Hac am gueras hep true ;
Ma c'halon sincer a chomas
Ha fidel en amitie
Beza neva eur plac'h charmant
Hac an c'hoantas da bried ;
Mez elec'h bezan inconstant.
Cals a boan a mous souffret.

D'ar fin homman ze bot facher.
Pa deuan d'he refus :
En tuont d'eur blavez eo bet
Crenn ous ma fersecuti :
Dre heurz on bet obligat
D'al labouriou rustan ;
Me n'em gaf meurbet affliget
O pronons a guirion ma.

Ma bue oa ochu quasi,
Me a desire mervet
Pa n'em gavas bars an Turki
Nombr deus ar venec'h santel ;
Evit terrin ma chadennou
Gant Doue oant digasset.
Mez sort na gouant ma peziou,
Mar n'am be quet Heriet.

Dave al leannez yaouanc
Dre an discours-se troublant
A renq cavet sicour hep manq.
Digant an oll seurezet.
Gant eul lagat a ra eur sell.
Lavaret a ra n'eur grens :
« O Damon, ma mignon fidel
Te vel da vestrez brema. »

Damon e clevet e c'homzo
A goll a reson querquent :
Mar he lezet ar grill a forço.
Devi a rei ar gouent.
Ha vit gallout he arreti,
Eo ret prometti deza
Penos a deui da euraugi
He zouc'ik Herietta.

Ar baron coz a eruas
Evit ar brofezion :
An amitie ze an cargaa
Deuz a compassion.
Ractal a deu da consenti
D'eun heveliep allians
Ha hep eur momet deporti
A curun nos esperans

An dimizi ze a ve gret
Gant cals a solennite.
Ar guerent yaouanc pe c'ajet
A oe assemblet neuze,
Goude quemet deus a boaniou
A groas hac nec'hamant,
Oe unisset ho c'halonnou.
Da recompans ho zourmant.

